

1954. 19. november. — Rekneskapen for Norges Brannkasse 1953.

395

lovens § 22, post 5, første ledd, og post 7, første ledd tilsvarende.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: De fattede lovvedtak vil bli oversendt Lagtinget.

Sak nr. 4.

Innstilling fra protokollkomiteen om klage fra kontorfullmektig André Marandon over at han ble forbigått ved besettelsen av overvakerstillingen i Ålesund (innst. O. nr. 116).

Komiteen hadde innstillet:

Klage fra kontorfullmektig André Marandon gir ikke anledning til noen forføyning fra Odelstingets side.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 5.

Tilråding frå protokollnemnda vedkomande klage frå tidl. apoteker cand. pharm. Ø. O. Haarklou (innst. O. nr. 117).

Om saken i dens alminnelighet uttalte

Løberg: Det er en klar og tydelig konklusjon protokollkomiteen har funnet fram til i den foreliggende sak. Jeg skal være den siste til å ville forsøke på noen som helst måte å tale imot den adgang der er til gjennom protokollkomiteen, som det organ den er i den norske nasjonalforsamling, å få sine saker prøvet hvis man mener seg urettferdig behandlet. Men jeg finner grunn til å si et par ord i en sak som denne, som jeg synes så opplagt måtte føre til det resultat den har ført til: at det ikke kunne bli tale om å gjøre noen avvikelse fra det departementet hadde funnet fram til.

Når det gjelder hr. Haarklou, og det skriv som på hans vegne er oversendt protokollkomiteen av en av de fineste advokater vi har i landet, h.r.advokat Magne Schjødt, tror jeg det vil være riktig å si at det ville vært bedre om advokaten hadde gitt sin klient det råd at der ikke burde sendes et slikt skriv. Hvis det er slik at en sak gir rom for tvil, at den er av den art at protokollkomiteen under sin behandling muligens kunne komme fram til et annet resultat, da mener jeg det er riktig at

protokollkomiteen ser på saken. Men hvis det er utvilsomt at en klage ikke vil føre fram, og en fremstående advokat vet det, da bør advokaten gi sin klient det råd å la være å klage. Jeg skal ikke her komme inn på den økonomiske side for juristene ved dette; men det ville iallfall spare megen tid for nasjonalforsamlingen.

Videre vil jeg i denne forbindelse også gjerne ha sagt, når det gjelder selve grunnlaget for tildeling av apotekerbevilling, at jeg har hilst med glede den innstilling Sosialdepartementet har funnet fram til når det gjelder endringer i de regler som er nyttet for ansettelse av apotekere i provinsen og apotekere i Oslo. Men jeg tror det er bare et bitte lite stykke på vei. Når det gjelder et slikt fag eller yrke som apotekeryrket, tror jeg det vil være riktig å stille apotekerne i provinsen i samme klasse som de som er i Oslo. Man kan ikke si at apotekerne i Oslo utnevnes etter kvalifikasjoner, og at de som er ute i landet, utnevnes etter andre regler. Da skal det iallfall overfor meg bevises at de apotekere som sitter i Oslo, har andre og bedre kvalifikasjoner enn de som er ute i landet.

Komiteen hadde innstillet:

Klagen fra cand. pharm. Ø. O. Haarklou gjev ikkje høve til noko tiltak frå Odelstinget si side.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 6.

Tilråding frå protokollnemnda vedkomande klage frå cand pharm. Trygve Borch fordi han ikkje har fått tildelt løyve til å drive apotek (innst. O. nr. 122).

Komiteen hadde innstillet:

Klagen frå cand. pharm. Trygve Borch gjev ikkje høve til noko tiltak frå Odelstinget si side.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 7.

Innstilling frå protokollnemnda om rekneskapen for Norges Brannkasse for året 1953 (innst. O. nr. 118).

Komiteen hadde innstillet:

Arsmelding og rekneskap for Norges Brannkasse for året 1953 vert lagd ved møteboka.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 8.

Innstilling fra protokollkomiteen vedkommende ekstrakt av Norges statsregnskap for budsjett-terminen 1. juli 1951 til 30. juni 1952 (innst. O. nr. 119).

Komiteen hadde innstillet:

Ekstrakt av statsregnskapet for 1951—52 vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 9.

Innstilling fra protokollkomiteen om regjeringsprotokollenes gjennomgåelse. — 1. Inngåtte overenskomster med fremmede makter. 2. Kommunevesen m. v. 3. Stillinger besatt av departementet i 1953 (innst. O. IV K.).

1. Inngåtte overenskomster med fremmede makter.

Komiteen hadde innstillet:

De inngåtte overenskomster med fremmede makter i 1953 gir ingen anledning til bemerkninger fra Odelstingets side.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

2. Kommunane.

Komiteen hadde innstillet:

Regjeringens protokollar vedkommende kommunane for 1953 gjev ikkje høve til nokon medknad frå Odelstinget si side.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Komiteen hadde innstillet:

3. Stillinger besatt av departementene i 1953.

Komiteen hadde innstillet:

Vedkommende medlemmer av statsrådet kan gjøres ansvarlige etter § 86 i Grunnloven, dersom en resolusjon eller en embetshandling

i det tidsrom de fremlagte regjeringsprotokoller omfatter, gjelder utbetalinger av offentlige midler eller står i samband med uavgjorte regnskaper, og Odelstinget ikke har gjort vedtak i saken.

Det samme gjelder resolusjoner som er nevnt i bevilgningsreglementets § 6.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Møtet hevet kl. 13,20.

Møte tirsdag den 23. november kl. 10.

President: Kjø s.

Dagsorden:

1. Innstilling fra finans- og tollkomiteen om lov om endring i lov om tollvesenet av 22. juni 1928 (innst. O. nr. 130).
2. Innstilling fra sjøfarts- og fiskerikomiteen om lov om endring i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene (innst. O. nr. 131).
3. Innstilling fra sjøfarts- og fiskerikomiteen om lov om endring av § 17 i lov av 6. august 1897 angaaende Skreifiskerierne i Lofoten (innst. O. nr. 133).
4. Referat.

Sak nr. 1.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om endring i lov om tollvesenet av 22. juni 1928 (innst. O. nr. 130).

Saken i sin alminnelighet ble satt under debatt.

Ingvaldsen: Den foreliggende innstilling berører en endring i loven om tollvesenet. Det er i og for seg en relativt enkel sak, men den berører et meget viktig og innviklet spørsmål, nemlig spørsmålet om antidumping og bestemmelser om det. Selve realitetsbehandlingen når det gjelder antidumping- og utjevningstoll kommer først til behandling senere i forbindelse med St. prp. nr. 123. Det er også mulig at Stortinget om ikke så lenge vil få til behandling et par konkrete saker som også berører disse problemene.

Jeg anser det meget uheldig at rekkefølgen ved behandlingen på grunn av det arbeidspress som det er i Stortinget for tiden, er blitt den